

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1632/2021
29.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца Република Србија - Министарство финансија, Пореска управа, Филијала Чачак, чији је законски заступник Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, против тужених АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Иван Ђаловић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1367/20 од 13.10.2020. године, у седници одржаној 29.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1367/20 од 13.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 624/19 од 01.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца према туженом ВВ, којим је тражио да се утврди да уговор о купопродаји непокретности заведен под бројем ОПУ 1890-2015 од 07.10.2015. године, закључен између тужених АА и ББ, као продаваца, са једне стране и туженог ВВ, као купца, са друге стране, не производи правно дејство према тужиоцу, у делу који је потребан да тужилац наплати своје потраживање у износу од 5.761.706,91 динар са законском затезном каматом од 04.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 595.324,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1367/20 од 13.10.2020. године, одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 85. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Ставом 7. истог члана, прописано је да се заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује посебним прописима.

Посебан пропис којим је ова област уређена јесте Закон о правобранлаштву („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14). Чланом 2. став 2. овог закона, прописано је да послове правобранилаштва за заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво, које се оснива овим законом. Одредбом члана 11. став 4. истог закона, одређено је да када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање странке од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као и адвокат. Државни правобранилац и заменик државног правобраниоца могу поверити лицу запосленом у субјекту из члана 11. став 2. овог закона да предузме одређену радњу у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, с тим да лице којем се поверава заступање у смислу става 1. овог члана мора бити дипломирани правник са положеним правосудним испитом (члан 29. став 1. и 2).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, јасно произлази да у поступку по ревизији Државно правобранилаштво је овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, због чега овлашћење за изјављивање ревизије не може пренети на лице - дипломираног правника са положеним правосудним испитом, запосленог у неком од субјеката из члана 11. став 2. Закона о државном правобранилаштву. Ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца, који врше функцију Државног правобранилаштва.

У конкретном случају, а имајући у виду чињеницу да је у име тужиоца ревизију изјавио и потписао саветник државног правобранилаштва по овлашћењу заменика државног правобраниоца, то је иста изјављена од стране неовлашћеног лица, због чега је недозвољена.

Из наведених разлога, применом одредби члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић